

Сироти

При вступі до ВНЗ та технікумів їм безоплатно надають комплект одягу і взуття на суму не менш як 12 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а також грошову допомогу в розмірі не менш як 2,5 неоп. мін. доходів громадян.

Зарховують на повне державне утримання в навчальних закладах, до яких вони вступили, і в період навчання до 23 років або до закінчення ВНЗ забезпечують безоплатно продуктами харчування, одягом, м'яким інвентарем.

Після закінчення (припинення) перебування у державному навчально-виховному закладі, навчання у професійному навчально-виховному закладі, ВНЗ, а також після проходження строкової служби у ЗСУ їм забезпечують позачергово впорядкованим житлом.

У період канікул учням професійних навчально-виховних закладів, студентам ВНЗ виплачують добові за час перебування в дорозі та вартість проїзду залізничним, водним, міським автомобільним транспортом до закладів чи сімей, де вони виховувались.

Учні професійних навчально-виховних закладів і студенти ВНЗ – колишні вихованці дитбудинків та шкіл-інтернатів – під час канікул можуть перебувати у зазначених закладах із безоплатним проживанням і харчуванням.

Зархованим на повне держутримання учням і студентам, що не виїжджають до місць організованого відпочинку в дні канікул, а також під час їх хвороби видають готівку в межах установленої грошової норми на харчування з урахуваннями. торг. націнки.

До завершення навчання їм виплачують щорічну допомогу для придбання навчальної літератури в розмірі трьох мінімальних ординарних академічних стипендій.

Абітурієнтів із числа сиріт приймають до навчальних закладів поза конкурсом.

Надають матеріальну допомогу за рахунок стипендіального фонду в розмірі не менше, як 8 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

При працевлаштуванні надають одяг, м'який інвентар і обладнання на суму не менш як 40 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а також одноразову допомогу – шість прожиткових мінімумів.

Після досягнення 18-річного віку незалежно від форми влаштування виплачують одноразову грошову допомогу в порядку, визначеному Кабміном.

На період навчання у школі забезпечують безоплатно шкільною та спортивною формою, обідами; у ВНЗ – обідами та гуртожитком.

При працевлаштуванні після закінчення навчального закладу виплачують одноразову грошову допомогу – 6 прожиткових мінімумів, а також видають одяг і взуття на суму не менш як 16 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

БОЖИ ПІЛЬГ

слова, самі інваліди стверджують, що серед них є такі, яким не потрібен ні статус, ні пільги. Просто зараховувати до пільговиків усіх за певною соціальною чи професійною ознакою неправильно... Чимало розмов точиться нині про інвалідів – мовляв, у них забагато пільг. Але ж реальної допомоги вони не отримують. Тобто у нас відсутній зв'язок переважності із фактичними потребами людей».

А ще багато пільг своє віджили. «Вони були актуальні в радянські часи. Наприклад, право на першочергову купівлю телевізора чи іншої побутової техніки, – розповідає Оксана Коваль, юрист, керівник проекту «Реформування системи пільг та привілеїв в Україні – наближення до європейських стандартів». – Нині від них жодної користі». Таких дурниць справді чимало. Наприклад, ветерани праці мають право на першочерговий вступ до садівничих товариств – право наче є, однак користі від нього...

Вибори? Чекайте на пільги!

Із наближенням виборів в Україні з'являються нові переважності. «Згадаймо хоча б «дітей війни» – перелік пільг далі збільшується. А звідки брати кошти для фінансування? – запитують Леонід Тарасенко. – Держава зайняла цікаву позицію: ніби декларують наміри реформувати систему, формувати допомогу на засадах адресності – однак ледь не щороку приймають нові нормативні акти, встановлюючи додаткові пільги. Впровадження їх, особливо за професійною ознакою, – це тільки політичні ходи перед виборами».

Ніхто не може точно назвати конкретної суми грошей, яку виділяють для оплати цих пільг. Не знає точних даних навіть... Міністерство праці та соціальної політики України! На наш запит там повідомили лише деякі суми. Зокрема, що 2009 року передбачено на надання пільг з оплати житлово-комунальних послуг – 4,8 млрд грн, на придбання твердого палива та скрапленого газу – 0,44 млрд грн, з оплати послуг зв'язку, інших пільг та компенсаційних виплат за проїзд окремих категорій громадян – 1,37 млрд грн. Щодо іншого – мовчанка.

«Згідно з аналізом Держбюджету на 2009 рік, не мен-

коментар

«Ми не аналізували ситуацію, скільки мешканців Львова не використовують свого права на пільги. Адже, щоб отримати певну пільгу, громадянин має звернутися до органів соцзахисту з документами, – каже **Леся Дронь**, начальник відділу пільг, соціальної допомоги та компенсаційних виплат міськради. – Зважаючи на теперішню ситуацію, не думаю, що багато людей не захочуть скористатися нагодою. Та є й такі, котрі, отримуючи, наприклад, 3 тис. грн пенсії, йдуть по пільгу. В Україні не аналізують доходів людини, надаючи їй переважності. На мою думку, важливо запровадити адресну допомогу малозабезпеченим громадянам, щоби їй надавали індивідуально».

відповіді на запит, який ми надіслали до Міністерства праці та соціальної політики України. Нам кажуть, що розпорядженням уряду цьогоріч затверджено Стратегію упорядкування системи надання пільг окремим категоріям громадян до 2012 року. Однак мовчать, що схожа стратегія вже була затверджена ще 2002-го!

«Через два роки вона втратила чинність, так і не реалізувавшись. Тепер прийняли нову, яка змістовно відображає той самий принцип! Інших кроків держава не робить. І навряд чи зробить – принаймні тепер», – каже пан Тарасенко.

За кордоном використовують інший підхід до пільг – адресний. «Кожен випадок розглядають індивідуально, враховують усі потреби окремої людини, – пояснює експерт. Це адресна фінансова допомога чи послуга».

Як це мало б бути на практиці? Дідусь чи бабуся на зупинці не сперечаються з водієм «маршрутки» – старенькі вже отримали від держави грошову компенсацію, тож платять 1,75 грн і їдуть спокійно, не псуючи собі нерви. Або як соціальну послугу інвалід отримує помічника, який прибирає та готує, причому це соціальний працівник не з державної структури, а приватної. Тобто він, отримуючи солідну зарплату, відповідально ставиться до обов'язків.

«Більшість європейських держав дотримуються саме такого принципу, – підсумо-

28%

населення України – пільговики

Мінпраці: станом на 01.09.2009 р. в Єдиному державному автоматизованому реєстрі осіб, які мають право на пільги за 78-ма категоріями, обліковано близько 13 млн людей (що становить понад 28% населення України), котрі мають 26,8 млн статусів, тобто частина облікованих осіб має право на пільги згідно з кількома законами. Наприклад, хтось може бути й учасником війни, і «дитиною війни», і ветераном праці, й інвалідом тощо.

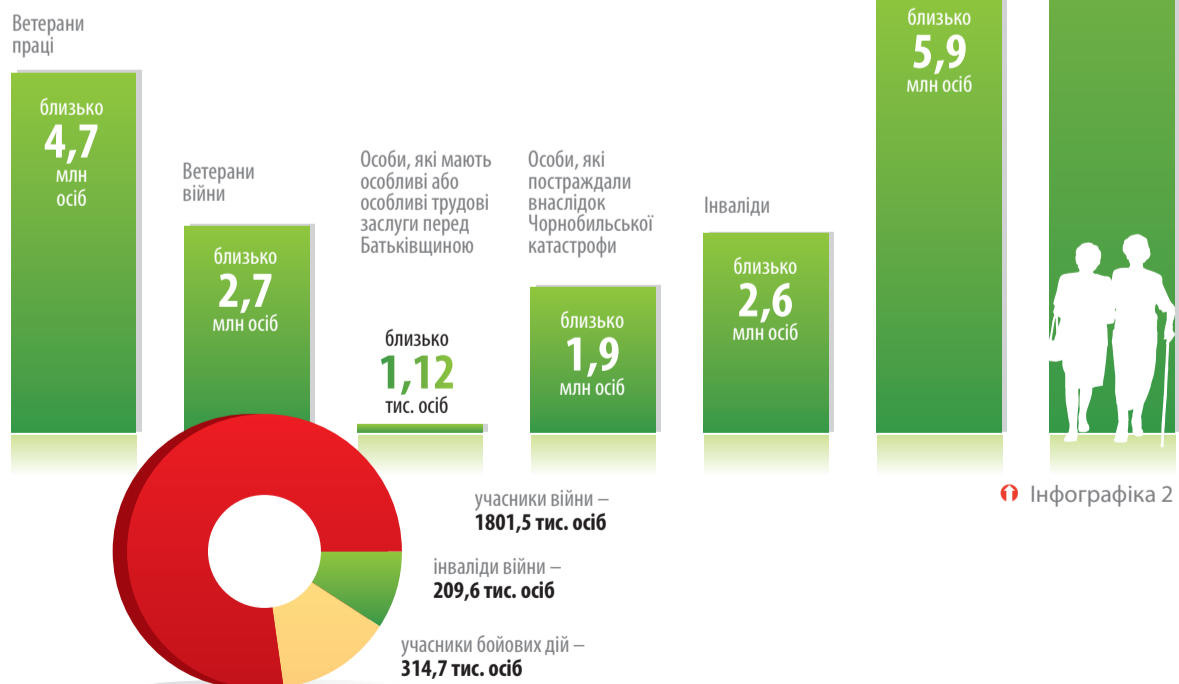
вує Леонід Тарасенко. – Поступово відмовляються від пільг, натомість створюють малозабезпеченим належні умови проживання, харчування, медичного нагляду». До слова, згідно з останніми опитуваннями, українці й самі не проти такого підходу. Однак чомусь держава не «за»...

ше його третини використають на пільги та компенсації. Йдеться про суму у 80 млрд грн», – каже Леонід Тарасенко. От і виходить: замість допомогати тим, хто справді цього потребує, Україна дає всім, кому не ліньки. Така соціальна показуха вилазить боком.

Що роблять чиновники?

Раз на кілька років вони розробляють стратегії, плани, проекти. Повертаємося до

ЯКИХ ПІЛЬГОВИКІВ НАЙБІЛЬШЕ?

Пенсіонери за віком

близько 10,5 млн осіб

Інфографіка 2

Факт:

дивно, але при такій кількості пільг їх перелік далі збільшується